

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **Z. P.**

bytem X

zastoupen advokátem JUDr. Josefem Kopřivou
sídlem Vodičkova 709/33, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Policejní prezident**

sídlem Strojnická 27, 170 89 Praha 7

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 21. 5. 2018, č. j. PPR-30806-23/ČJ-2017-990131,

takto:

- I. **Rozhodnutí žalovaného ve věcech služebního poměru ze dne 21. 5. 2018, č. j. PPR-30806-23/ČJ-2017-990131, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Josefa Kopřivy, advokáta.**

Odůvodnění:

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobce domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie S. k. (dále též jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 9. 2. 2018, č. 442/2018 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce podle ustanovení § 25 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků b. s., ve znění účinném do 31. 5. 2018 (dále jen „zákon o služebním poměru“) dnem 30. 9. 2017 odvolán ze služebního místa v. i. Š. p. s. K. ř. p. S. k. (dále jen „ŠPS“) a ke dni 1. 10. 2017 ustanoven podle § 20 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru na služební místo v. i. o. o. K. K. územního odboru K. (dále jen „ÚOK“) K. ř. p. S. k. (dále jen „KŘPSK“) s místem služebního působení v K. a současně zařazen podle § 116 zákona o služebním poměru a § 3 nařízení vlády č. 104/2005 Sb., kterým se stanoví katalog činností v b. s., do 6. tarifní třídy, byla mu započtena podle § 117 zákona o služebním poměru doba praxe v rozsahu 19 let a 195 dnů, byl zařazen do 7. tarifního stupně a byl mu určen základní tarif ve výši 29 590 Kč a zvláštní příplatek ve výši 4 300 Kč a přiznán osobní příplatek ve výši 2 470 Kč a současně bylo deklarováno, že žalobci náleží podle § 8 zákona o služebním poměru hodnostní označení n.
3. Žalobce v žalobě uvádí, že ze služebního místa v. i. ŠPS byl odvolán již rozhodnutím orgánu I. stupně č. 7615/2017 ze dne 26. 9. 2017 (dále jen „první prvostupňové rozhodnutí“) a současně byl ustanoven na služební místo v. i. ÚOK KŘPSK. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítal, že doručení tohoto rozhodnutí 3 dny před odvoláním ze služebního místa bylo prvním úkonem, který byl vůči němu učiněn, nebylo vedeno správní řízení, a nebyla mu tak dána možnost uplatnit procesní práva zakotvená v ustanoveních § 172 a § 174 zákona o služebním poměru. První prvostupňové rozhodnutí dále žalobce označil za účelové vůči jeho osobě s tím, že zrušení právě jeho služebního místa nebylo nijak odůvodněno.
4. Žalobce namítá, že teprve dne 8. 1. 2018, po více než čtyřech měsících od jeho faktického převedení na jiné služební místo, s ním bylo zahájeno řízení o převedení, byly mu sděleny důvody, které k tomu vedly, a teprve tehdy mu byla dána možnost se k věci vyjádřit. Žalobce také namítá, že se o návrhu na změnu systemizace KŘPSK k 1. 10. 2017, podle něhož mělo být zrušeno jeho služební místo, dozvěděl až několik dnů před zrušením služebního místa a že tedy nemohl řádně uplatnit své námitky proti jeho účelovému zrušení.
5. Dále žalobce namítá, že „důkladnější posouzení“ změny systemizace KŘPSK bylo provedeno až pro účely odvolacího řízení, neboť zdůvodnění organizační změny v prvostupňovém rozhodnutí bylo značně odlišné. Podle žalobce bylo již první odvolací rozhodnutí rozporné se zákonem, neboť přestože žalovaný podrobil rozhodnutí služebního funkcionáře zásadní kritice, rozhodnutí nezrušil a řízení nezastavil, ale poskytl správnímu orgánu I. stupně možnost, aby v novém řízení odstranil vady, které žalobce pokládá za vady neodstranitelné. Žalobce odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně na rozsudky ze dne 14. 4. 2016, č. j. 9 As 249/2015 – 42, a ze dne 12. 6. 2003, č. j. 7 A 130/2002 – 28.
6. Žalobce rovněž nesouhlasí s postupem odvolacího orgánu v prvním odvolacím řízení, neboť podle názoru žalobce mělo být první prvostupňové rozhodnutí zrušeno a správní řízení ve věci zastaveno. Žalobce zpochybňuje i nutnost vydání prvostupňového rozhodnutí ke své osobě a dále namítá, že nebyl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou pochybnosti, jak ukládá § 180 odst. 1 zákona o služebním poměru. Správnímu orgánu I. stupně rovněž vytýká, že zrušil služební místo podle jeho pořadového čísla, nikoli po zvážení dalších okolností. Žalobce také namítá, že ani v druhém prvostupňovém rozhodnutí správní orgán I. stupně neuvedl, z jakých podkladů vycházel při rozhodování a jakými úvahami byl veden při jejich hodnocení. Žalobce k tomu odkázal na rozsudek

Městského soudu v Praze ze dne 10. 7. 2012, sp. zn. 7 Ad 13/2010.

7. Podle názoru žalobce se žalovaný zcela nadbytečně zabýval právní úpravou systemizace služebních míst, která nemá s rozhodováním správního orgánu I. stupně v dané věci žádnou právní relevanci. Žalobce polemizuje především s pasáží odůvodnění napadeného rozhodnutí, v níž je konstatováno, že *„rozhodnutí o změně systemizace služebních míst je vázáno na odpovědnost vedoucích příslušníků“* a že *„diskreční uvážení služebního funkcionáře je po schválení změny systemizace již vyloučeno, neboť pokud změnou systemizace bylo zrušeno stanovené služební místo, jsou dány podmínky pro odvolání dotčeného příslušníka z tohoto služebního místa podle ustanovení § 25 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru. Rozhodnutím služebního funkcionáře KRP-S o odvolání odvolatele ze služebního místa tak byl pouze dokončen proces zrušení služebního místa, na kterém byl odvolatel ustanoven.“*.
8. Žalobce tak zpochybňuje závěry žalovaného o tom, že by právě služební místo žalobce bylo zrušeno *náhodně*, a odkazuje na předcházející opatření v. ŠPS vůči jeho osobě (k. ř., vysílání na studijní pobyt apod.). Stejně tak pokládá za nepřesvědčivý argument žalovaného o takřka absolutní vázanosti správního orgánu I. stupně schválenou změnou systemizace. Žalobce dále zpochybňuje možnost analogické aplikace zákoníku práce na rozhodnutí o odvolání ze služebního místa.
9. Žalobce rovněž namítá rozdílná zdůvodnění odvolání ze služebního místa právě jeho osoby v rozhodnutí správního orgánu I. stupně a žalovaného. Zatímco správní orgán I. stupně rozhodoval podle ID služebního místa, žalovaný zvolil jiné zdůvodnění vycházející z úředního záznamu sepsaného v. ŠPS. Z toho žalobce dovozuje, že odůvodnění zrušení jeho služebního místa a odvolání z něj bylo zpracováno nikoli před vydáním rozhodnutí o odvolání ze služebního místa, ale až v průběhu řízení odvolacího, aby byl překlenut nedostatek odůvodnění prvostupňových rozhodnutí.
10. Žalobce nesouhlasí ani se způsobem vypořádání jeho námítky, že byl nejzkušenějším z i., a s argumentací žalovaného, že tvrzení žalobce o účelovosti odvolání ze služebního místa nemají v řízení o návrhu změny systemizace žádnou oporu, a připomíná, že účastníkem řízení o návrhu systemizace nebyl. Žalobce se dovolává skutečnosti, že tvrzení o účelovosti nemohl vznést v rámci prvního řízení o odvolání ze služebního místa, neboť se nekonalo, ale vznesl je v odvolacím řízení.
11. Žalobce pak dává své odvolání ze služebního místa do souvislosti s k. ř., které s ním bylo vedeno, a dovolává se výsledku tohoto řízení, které bylo zastaveno z důvodu, že tvrzené skutky, které měly zakládat k. p., se nestaly. V této souvislosti žalobce poukazuje na část odůvodnění napadeného rozhodnutí, v níž žalovaný připouští, že n. s. p. *řádně* mohlo nepřímo ovlivnit výběr služebního místa, které bylo navrženo ke zrušení. Žalobce namítá, že tento důvod je pro něj jednak zcela nový, když není zmíněn v rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a jednak nekoresponduje s důvody, které byly do té doby uváděny, přičemž toto je ve skutečnosti pravý důvod jeho odvolání ze služebního místa.
12. Žalobce dále nesouhlasí se závěry žalovaného ohledně okolnosti, že ve správním řízení nevzněl námitku podjatosti či podnět k prošetření chování v. ŠPS, a připomíná, že řízení vedl ř. KŘPSK, a nikoli v. ŠPS. Odkazuje se dále na to, že podjatost v. ŠPS namítal v k. ř., tato námitka ovšem byla ř. KŘPSK zamítnuta právě z důvodu, že v. ŠPS není úřední osobou ve smyslu § 14 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), resp. ani není služebním funkcionářem, který vede řízení (§ 186 odst. 1 zákona o služebním poměru). Odvolací námitku ohledně účelovosti postupu

v. ŠPS a její zaujatosti tak žalobce pokládá za nevypořádanou.

13. Žalobce závěrem shrnul své žalobní námitky do tří okruhů. Žalovaný se přesvědčivě nevyrovnal s námitkami uvedenými v odvolání. Argumentace vztahující se k důvodu odvolání ze služebního místa nebyla obsažena v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, ale byla doplněna až žalovaným. Rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a z toho dovozeného nesprávného posouzení věci. Žalobce navrhuje zrušit jak napadené rozhodnutí žalovaného, tak (druhé) prvostupňové rozhodnutí a řízení o odvolání ze služebního místa zastavit.
14. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, vydané v souladu s právními předpisy a náležitě odůvodněné. V podrobnostech odkazuje na jeho znění. Dle žalovaného je z odůvodnění napadeného rozhodnutí seznatelné, proč žalovaný považuje námitky žalobce za liché, mylné a vyvrácené. K neodstranitelnosti vad prvního prvostupňového rozhodnutí žalovaný uvádí, že vadu spočívající v nevedení správního řízení před správním orgánem I. stupně, a tím upření procesních práv žalobci pokládá za vadu řízení odstranitelnou; právě z tohoto důvodu první prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.
15. Žalovaný zastává právní názor, že žalobce musel být převeden na jiné služební místo poté, co bylo jeho dosavadní služební místo na základě schválené systemizace zrušeno; rozhodnutí tedy muselo být vydáno, a proto nepřipadalo v úvahu spolu se zrušením prvního prvostupňového rozhodnutí zastavení řízení. Žalobce mohl v novém nalézacím řízení uplatnit svá procesní práva účastníka řízení ve smyslu § 172 a § 174 zákona o služebním poměru. Žalovaný poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2015, č. j. 8 As 83/2014 - 43, a ze dne 14. 4. 2016, č. j. 9 As 249/2015 - 42. Žalovaný dále rozebírá okolnosti, za nichž se žalobce dozvěděl o zrušení svého služebního místa, jak tento okamžik popisuje v. ŠPS a ř. KŘPSK, a odkazuje na jejich stanoviska, jež tvoří obsah správního spisu. Žalovaný konstatuje, že žalobce mohl podávat námitky v průběhu celého řízení ve věcech služebního poměru, přičemž této možnosti využil až v odvolacím řízení.
16. K námitce nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci ohledně důvodů zrušení služebního místa žalobce žalovaný uvádí, že skutkový stav považuje za zjištěný v souladu s § 180 zákona o služebním poměru, když vychází ze zásady, že řízení před správním orgánem I. stupně a řízení odvolací tvoří jeden celek. V tomto ohledu odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, a rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 17. 3. 2017, č. j. 5 Ad 12/2013-83, a ze dne 16. 12. 2017, č. j. 10 Ad 15/2013-39. Žalovaný současně připouští, že sice doplnil ne zcela vyčerpávající odůvodnění (druhé) prvostupňového rozhodnutí ohledně výběru služebního místa ke zrušení, avšak vysvětluje, že tímto postupem jen napravit nedostatek prvostupňového rozhodnutí a vypořádal se rovněž se všemi odvolacími námitkami.
17. Žalovaný dále odkazuje na schválenou změnu systemizace služebních míst s účinností od 1. 10. 2017, přičemž zastává názor, že žalobce musel být ze zrušeného služebního místa odvolán a v souladu se zákonem o služebním poměru ustanoven na jiné služební místo. Nepřipadalo v úvahu jiné rozhodnutí služebního funkcionáře, než odvolání žalobce z dosavadního služebního místa, neboť přijatá změna systemizace je závazná též pro služebního funkcionáře. Dále žalovaný rozebírá okolnosti přípravy návrhu změny systemizace ze strany v. ŠPS a podotýká, že návrh organizační změny je v dispozici

služebního funkcionáře do doby schválení změny systemizace. Jakékoliv následující diskreční uvážení služebního funkcionáře je dle názoru žalovaného vyloučeno a není možné, jak uvádí žalobce, aby v tomto řízení bylo rozhodnuto o tom, že bude zrušeno jiné služební místo než místo žalobce.

18. K námitce žalobce, v níž se označil za nejzkušenějšího z i. působících ve ŠPS, žalovaný v zásadě setrval na argumentaci v napadeném rozhodnutí, tedy že toto tvrzení žalobce nemá pro vedené správní řízení žádný právní význam. K námitce účelovosti prvostupňového rozhodnutí ve vztahu k osobě žalobce odkázal žalovaný na skutečnost, že schválení předmětného návrhu změny systemizace je dokladem o její správnosti a objektivnosti, neboť prochází vícero kontrolou v rámci organizační struktury b. s. Žalovaný zopakoval, že ze spisového materiálu nevyplývá, že by v. ŠPS byla proti žalobci jakýmkoliv způsobem zaujatá a svým jednáním ho vědomě a úmyslně poškozovala. Dle názoru žalovaného nelze zaujatost v. ŠPS dovozovat pouze ze skutečnosti, že vůči žalobci postupovala v souladu se svými oprávněními stanovenými v zákoně o služebním poměru. Tedy že i například vyvozovala důsledky z p. s. p. Pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobcovy n. ve výkonu služební činnosti mohly mít nepřímý vliv na výběr služebního místa, které mělo být zrušeno, měl na mysli pouze existenci takové možnosti. Podle žalovaného nelze ze spisového materiálu vedeného v řízení o převedení na jiné služební místo seznat existenci jakéhokoli negativního poměru v. ŠPS k žalobci, na základě kterého by měla zájem na zrušení právě jeho služebního místa.
19. V replice k vyjádření žalovaného žalobce polemizuje s některými tvrzeními žalovaného pomocí již dříve předestřených argumentů, které v mírně pozměněné podobě opakuje.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

20. Ze správního spisu soud zjistil následující pro věc relevantní skutečnosti. Z referátníku KŘPSK ve věci označené jako „*Návrh na změnu v systemizaci služebních míst K. ř. p. S. k.*“ č. j. KRPS-5470-14/ČJ-2017-0100OP (dále jen „návrh změny systemizace“), vyplývá, že návrh změny v systemizaci byl schválen p. p. dne 7. 9. 2017. Referátník obsahuje „Informaci pro p. p.“ k návrhu změny systemizace, dle které dojde ve ŠPS ke zřízení 1 služebního místa v 7. tarifní třídě – k. a to transformací 1 služebního místa v 6. tarifní třídě – v. i. (místo výkonu služby v K.). Součástí referátníku je tabulka s názvem „*Přehled změn, Příloha č. X k č. j. KRPS-5470-14/ČJ-2017-0100OP*“, v níž je tato změna zobrazena s dovětkem, že navrhovaným opatřením se početní stav KŘPSK nemění.
21. Z dokumentu označeného jako vyrozumění o organizační změně ze dne 25. 9. 2017 vyplývá, že v. odboru ŠPS informovala žalobce, že ke dni 30. 9. 2017 bude jeho služební místo zrušeno a že ke dni 1. 10. 2017 bude rozhodnutím správního orgánu I. stupně ustanoven na volné služební místo ve stejné tarifní třídě a služební hodnosti, a to na obvodní oddělení K. – K. Správní orgán I. stupně vydal dne 26. 9. 2017 pod č. 7615/2017 první prvostupňové rozhodnutí o shodném obsahu jako druhé prvostupňové rozhodnutí ze dne 9. 2. 2018, které soud blíže identifikoval shora v bodě 2 odůvodnění. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 27. 9. 2017.
22. Proti prvnímu prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce dne 11. 10. 2017 prostřednictvím svého zástupce odvolání (v zásadě ze stejných důvodů, které nyní uvádí v žalobě), na jehož podkladě žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 12. 2017, č. j. PPR-30506-7/CJ- 2017-990131, napadené první prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu

orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí správnímu orgánu I. stupně vytkl především to, že o odvolání žalobce ze služebního místa nebylo vedeno správní řízení, jak stanoví zákon o služebním poměru, a že prvním úkonem v řízení bylo vydání právě prvního prvostupňového rozhodnutí. Dále žalovaný správnímu orgánu I. stupně vytkl, že z obsahu jeho rozhodnutí není patrné, jaké konkrétní důvody vedly služebního funkcionáře k vydání rozhodnutí, jež navíc neobsahuje žádné informace o tom, na základě jakých organizačních změn byl žalobce ze služebního místa odvolán a jakými úvahami se služební funkcionář řídil při hodnocení důkazů.

23. Ve správním spisu je dále založen úřední záznam ze dne 9. 1. 2018, č. j. KRPS-318889-10/ČJ-2017-0100KR, sepsaný v. odboru ŠPS na pokyn ř. KŘPSK, ve věci odvolání žalobce ze služebního místa (dále jen „úřední záznam“), v němž v. ŠPS popisuje důvody pro zřízení systemizovaného služebního místa k. a okolnosti, za nichž došlo ke zrušení systemizovaného služebního místa žalobce. Z tohoto dokumentu se podává, že činnost žalobce při výcviku se jevila jako nepříliš adekvátní k potřebám běžného výkonu služby, proto byl vyslán k 1. 11. 2016 na studijní pobyt na výkonný organizační článek – OOP K. s cílem získání aktuálních vědomostí a informací z výkonu služby, aby je pak využil při realizaci výcviku, čímž se ukázalo, že výcvik je možné zajistit pouze dvěma stabilními i. a podle aktuální potřeby m. služební přípravy. Z úředního záznamu rovněž vyplývá, že ke změně systemizace bylo zvoleno místo výkonu K. a že, jelikož ze tří v úvahu přicházejících služebních míst bylo služební místo žalobce uvedeno ve struktuře platné k 1. 8. 2017 na prvním místě, bylo ke zrušení navrženo toto služební místo s ID X. V. ŠPS dále v úředním záznamu odmítla, že by šlo o účelové rozhodnutí v souvislosti s k. ř., které bylo s žalobcem vedeno.
24. Přípisem ze dne 8. 1. 2018, č. j. KRPS-318886-9/ČJ-2017-0100KR, doručeným dne 10. 1. 2018, byl žalobce vyrozuměn o pokračování v řízení ve věcech služebního poměru a byl poučen o svých procesních právech. Správní orgán I. stupně vydal dne 9. 2. 2018 pod č. 442/2018 nové (druhé) prvostupňové rozhodnutí s totožným výrokem jako v prvním prvostupňovém rozhodnutí. Také proti tomuto rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím svého zástupce odvolání, v němž namítl nezákonný postup žalovaného a zopakoval svůj právní názor ohledně neodstranitelnosti vad prvního prvostupňového rozhodnutí. Žalobce namítal, že v prvostupňovém rozhodnutí absentuje konkrétní důvod pro zrušení právě jeho služebního místa ze tří možných a že není zřejmé, z jaké analýzy potřeba jeho odvolání ze služebního místa vzešla, a polemizoval s důvody, které vůbec vedly ke snížení počtu i. služební přípravy.
25. Dále žalobce namítal, že změnou systemizace bylo zrušeno služební místo nejzkušenějšímu i., a naopak byla ponechána služební místa služebně mladším i., kteří disponují mnohem menší praxí než žalobce, což svědčí o účelovosti postupu vůči žalobci, a zmiňoval možnou souvislost s k. ř., opakovaným dlouhodobým vysíláním na studijní pobyt, negativními významnými událostmi či špatnými služebními hodnoceními. Žalobce také namítal, že k datu 1. 8. 2017 proběhla v ŠPS organizační změna, a tudíž, pokud by bylo nezbytné snížit počet i., bylo by o tom rozhodnuto v souvislosti s novou organizační strukturou. Žalobce též namítal, že byl převeden na služební místo v ÚOK KŘPSK, které bylo vytvořeno k datu 1. 10. 2017, a je tak zřejmé, že toto služební místo bylo systemizováno účelově, aby bylo žalobce kam převést po zrušení jeho služebního místa. Konečně pak namítal, že se správní orgán I. stupně nevypořádal s jeho námitkami, které uplatňoval již v předchozím řízení.

26. Dne 21. 5. 2018 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým zamítl odvolání žalobce a druhé prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný vyšel z toho, že dne 2. 8. 2017 podala v. ŠPS návrh na změnu systemizace k 1. 10. 2017, jímž navrhla zrušit služební místo evidované pod ID X v ŠPS s místem výkonu v K. v 6. tarifní třídě ve služební hodnosti v. i. a současně zřídit nové služební místo v ŠPS s místem výkonu v S. v 7. tarifní třídě ve služební hodnosti k. Tento návrh byl dne 4. 8. 2017 schválen služebním funkcionářem KŘPSK a dne 7. 9. 2017 žalovaným. Žalovaný dále vyšel z Informace pro p. p. (na č. l. X správního spisu), resp. z důvodů pro navrženou změnu v něm uvedených a z doplnění odůvodnění navrhované změny systemizace úředním záznamem ze dne 9. 1. 2018. Žalovaný dále stručně zrekapituloval průběh prvního řízení o odvolání ze služebního místa žalobce a další průběh řízení do vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný neshledal odvolací námitky žalobce důvodnými.
27. K odvolací námitce, že se žalobce až po více než čtyřech měsících od faktického převedení dozvěděl o jeho důvodech a že celé další řízení po vydání prvního odvolacího rozhodnutí je nezákonné, žalovaný uvedl, že tento postup je v souladu se zákonem o služebním poměru i s judikaturou Nejvyššího správního soudu, kterou příkladmo uvedl. Rovněž uvedl, že žalobce měl možnost uplatnit veškerá procesní práva a všechny vady byly v novém řízení, které vyústilo ve vydání napadeného rozhodnutí, odstraněny. K odvolací námitce, že nebylo zdůvodněno, proč bylo vybráno ke zrušení právě služební místo žalobce a že tu byly důvody pro výběr jiného služebního místa, žalovaný předně uvedl, že je odpovědností služebních funkcionářů včetně žalovaného rozhodnout o systemizaci či její změně podle potřeb b. s. Dále uvedl, že žalobce musel být ze zrušeného služebního místa odvolán a v souladu se zákonem o služebním poměru ustanoven na jiné služební místo. Jiné rozhodnutí služebního funkcionáře než odvolání žalobce z dosavadního služebního místa nepřicházelo v úvahu, neboť přijatá změna systemizace je závazná též pro služebního funkcionáře. V této souvislosti žalovaný rovněž zmínil, že změna systemizace a její důvody jsou věcí služebních funkcionářů, a nikoli žalobce a uzavřel, že diskreční uvážení služebního funkcionáře je po schválení změny systemizace již vyloučeno, neboť pokud změnou systemizace bylo zrušeno stanovené služební místo, jsou dány důvody pro odvolání z tohoto místa příslušníka, o jehož služební místo jde. Žalovaný rovněž připomněl důvody změny systemizace, které uvedla v. ŠPS a které jsou obsaženy ve správním spise, a dodal, že určení služebního místa, které bude zrušeno, je v kompetenci služebních funkcionářů, kteří však musí tento výběr ve svém rozhodnutí řádně odůvodnit.
28. Žalovaný se ztotožnil se závěrem, že se během posledního roku při výcviku v K. rozvinula kvalitní spolupráce mezi nově nastoupivším i. n. F. H. a kvalifikovaným i. n. M. P., která byla doplněna m. služební přípravy k. D. S. Tato kooperace se jevila jako velmi vhodná a bezproblémová a do budoucna vyhovující. Vzhledem k tomu, že byl výcvik služební přípravy vedený těmito i. na velmi dobré úrovni, nebylo by ze strany vedení ŠPS účelné tuto sehranou dvojici i. (případně doplněnou m.) násilně měnit a rozdělovat, neboť jejich společný výkon služby garantoval fungující a stabilní činnost v oblasti služební přípravy. K námitce, že žalobce byl nejzkušenějším i. ze čtyř a že již v tom lze spatřovat účelovost organizační změny, žalovaný uvedl, že nejdéle ustanovený příslušník na služebním místě není vždy bez dalšího spjat se zárukou nejzkušenější osoby, která vykonává služební úkoly nej kvalitněji a nejefektivněji. Délka výkonu služby na určitém služebním místě ukazuje toliko na dobu, po kterou je příslušník na daném služebním místě ustanoven, nemusí současně vypovídat o vyšší míře zkušenosti a vědomostí v oblasti výkonu služby na určitém služebním místě.

29. K odvolací námitce o účelovosti postupu vůči žalobci s ohledem na vykonstruovaná k. ř., opakované dlouhodobé vysílání na studijní pobyt apod. žalovaný uvedl, že pokud bylo v posledních třech letech proti žalobci vedeno jedno k. ř., nelze z této skutečnosti dovozovat účelovost odvolání žalobce ze zrušeného služebního místa. Žalovaný též doplnil, že z negativních událostí, které žalobce zmínil v odvolání, lze usuzovat, že neplnil uložené služební povinnosti zcela řádně, na což byl ze strany v. ŠPS opakovaně upozorňován, přičemž i tato skutečnost mohla nepřímo ovlivnit výběr služebního místa, které bylo navrženo na zrušení. Bylo by kontraproduktivní a proti logice věci, kdyby bylo zrušeno jiné služební místo než to, na kterém byl ustanoven žalobce. Současně žalovaný uvedl, že tvrzení žalobce o tom, že se ho snažila v. ŠPS odvolat ze služebního místa z důvodu předchozího řízení o k. d. a dalších událostí, jsou dle žalovaného spekulativní a ničím nepodložená. K odvolací námitce, že ve ŠPS již jedna organizační změna proběhla, a to k 1. 8. 2017, a tudíž, pokud bylo potřeba snížit počet i., stalo by se tak v rámci této změny systemizace, žalovaný uvedl, že tato organizační změna souvisela s centrální systémovou změnou v rámci KŘPSK v souladu se vzorovou systemizací, na základě které mimo jiné zanikla ve š. p. s. oddělení služební přípravy a změnil se název ŠPS. Tato změna proběhla bez intervence vedení ŠPS a nemohla ovlivnit počet i.
30. K odvolací námitce, že služební místo, na které byl žalobce převeden, bylo k 1. 10. 2017 vytvořeno a systemizováno účelově, aby bylo žalobce kam převést po zrušení jeho služebního místa, žalovaný uvedl, že k žádné takové organizační změně k 1. 10. 2017 nedošlo, žádné služební místo nebylo zřízeno z důvodu, aby bylo kam žalobce převést. Žalobce byl v souladu se zákonem o služebním poměru ustanoven na volné služební místo v 6. tarifní třídě, a to dokonce ve stejném místě služebního působení, neboť bylo přihlédnuto k jeho osobním poměrům. K žalobcem vytýkaným tvrzením v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí ohledně jeho žádosti o převedení na jiné služební místo v jiné služební hodnosti podané až po odvolání ze služebního místa a převedení na jiné, žalovaný uvedl, že služební funkcionář KŘPSK pouze shrnul průběh celého řízení ve věcech služebního poměru. Žalovaný uzavřel, že prvostupňové rozhodnutí není nepřezkoumatelné ani diskriminační, bylo vydáno v souladu se zákonem o služebním poměru, a jako takové jej potvrdil.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu:

31. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
32. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, a to v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

Posouzení žalobních bodů

33. Žaloba je důvodná. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
34. Podle § 4 odst. 1 zákona o služebním poměru se systemizací rozumí stanovení počtu služebních míst včetně počtu míst příslušníků zařazených v zálohách a objemu prostředků stanovených státním rozpočtem na příslušný rok na jejich služební příjmy.
35. Podle § 4 odst. 5, části před středníkem, zákona o služebním poměru návrh organizační

struktury b. s. připravuje ř. b. s. a schvaluje jej podle vládou schválené systemizace nadřízený ř. b. s.

36. Podle § 25 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru je příslušník odvolán z dosavadního služebního místa, jestliže jeho dosavadní služební místo bylo v důsledku organizačních změn zrušeno.
37. Podle § 25 odst. 5 zákona o služebním poměru příslušník, který je odvolán z dosavadního služebního místa podle odstavce 1, 2 nebo odstavce 4, je ustanoven na jiné služební místo, pro které je stanovena stejná služební hodnost, a to i v jiném místě služebního působení.
38. Podle § 181 odst. 4 zákona o služebním poměru výrok obsahuje řešení otázky, která je předmětem rozhodování, ustanovení právního nebo služebního předpisu, podle něhož bylo rozhodnuto, popřípadě též rozhodnutí o povinnosti nahradit náklady řízení. V případě, že je účastníku ukládána povinnost k plnění, obsahuje rovněž lhůtu pro její splnění.
39. Podle § 181 odst. 5 zákona o služebním poměru v odůvodnění služební funkcionář uvede důvody vydání rozhodnutí, z jakých podkladů vycházel při rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při jejich hodnocení a při výkladu právních a služebních předpisů, jakož i způsob, jakým se vypořádal s návrhy a námitkami účastníka a s jeho vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Odůvodnění rozhodnutí není třeba, jestliže služební funkcionář vyhoví žádosti účastníka v plném rozsahu.
40. Podle § 190 odst. 7 zákona o služebním poměru odvolací orgán přezkoumává napadené rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, v rozsahu, jaký je uveden v odvolání. Zákonnost přezkoumává v celém rozsahu. K vadám řízení přihlíží jen tehdy, pokud mohly mít vliv na zákonnost nebo správnost napadeného rozhodnutí
41. Předtím než soud přistoupí k vypořádání žalobních námitek, je podle § 76 odst. 1 s. ř. s. povinen zkoumat, zda napadené rozhodnutí nebo řízení, které jeho vydání předcházelo, není zatíženo vadami, k nimž je soud povinen přihlížet z moci úřední. Takové vady soud shledal při hledání odpovědi na otázku, jaký věcný obsah měla změna systemizace provedená na KŘPSK ke dni 1. 10. 2017. Byť samotná změna systemizace KŘPSK nebyla přímo předmětem správního řízení, správní řízení z ní jako ze závazného podkladu vycházelo a právní vztahy, které jí byly změněny, mají právní význam pro další posouzení věci.
42. V rozsudku ze dne 9. 10. 2019, č. j. 8 Ads 301/2018-45, Nejvyšší správní soud judikoval, že „[s]ystemizace a změna organizační struktury podle § 17 a § 19 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, jsou závazné podklady pro rozhodnutí ve věcech služby, které soud přezkoumá v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. v žalobě proti rozhodnutí ve věcech služby.“ Tento závěr, s nímž se soud plně ztotožňuje, je zcela aplikovatelný i na systemizaci, resp. její změnu podle zákona o služebním poměru, neboť také zde je systemizace závazným podkladem pro služební funkcionáře, kteří na jejím základě následně vydávají individuální správní akty, jímž je i napadené rozhodnutí. V nyní souzené věci jednak část žalobních námitek věcně proti změně systemizace směřuje, nicméně soud by se jí musel zabývat i z moci úřední, neboť mezi stranami je sporná rovněž otázka, zda již v rámci schválené změny systemizace bylo zrušeno služební místo žalobce či zda konkrétní služební místo bylo vybráno až příslušnými služebními funkcionáři KŘPSK.
43. Soud ze správního spisu nemá pochybnosti o tom, že změna systemizace proběhla a byla

schválena dne 7. 9. 2017 žalovaným, resp. v tomto konkrétním případě jeho zástupcem, jak je uvedeno na referátu č. j. KRPS-5470-14/ČJ-2017-0100OP. Soudu však vyvstaly pochybnosti o tom, které konkrétní služební místo bylo touto změnou zrušeno či transformováno, resp. zda takové konkrétní služební místo vůbec bylo označeno. Ze správního spisu předně není možné s určitostí zjistit, jaké dokumenty byly původně ke shora označenému referátu přiloženy. Jediný dokument, z něhož by bylo možné usuzovat na identifikaci, které služební místo v. i. s místem výkonu služby K. má být transformováno na služební místo k. ve ŠPS, resp. že se má jednat o služební místo evidované pod ID X patřící žalobci, je patrná pouze z nepodepsaného dokumentu označeného jako *Návrh ve věci „Změna systemizace ŠPS“* ze dne 2. 8. 2017 č. j. KRPS-243101/ČJ-2017-0100SP-ELPK (dále jen „návrh“). K rozdělovníku byla (resp. logicky měla či musela být) připojena také *„Informace pro p. p.“* vysvětlující důvody, které vedly k podání návrhu na změnu systemizace. Jelikož se však již v žádném dalším systemizačním dokumentu ID X nevyskytuje, není postaveno na jisto, že změnou systemizace bylo zrušeno právě služební místo evidované pod ID X, tedy služební místo žalobce. Nadto, sám žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že návrhy na změny v organizaci a systemizaci služebních míst předkládají vedoucí pracovníci služebním postupem formou referátu opatřeného podpisovými doložkami. V tak zásadní otázce, jakou je to, které služební místo bylo vybráno, jak a proč, nemohou panovat žádné pochybnosti.

44. Pochybnosti soudu jsou o to větší, že první odvolací rozhodnutí a napadené rozhodnutí se v odpovědi na otázku, o čem bylo změnou systemizace rozhodnuto, různí. V prvním odvolacím rozhodnutí vycházel žalovaný zjevně z toho, že samotný výběr služebního místa a odůvodnění tohoto výběru provede až správní orgán I. stupně a rozhodnutí o odvolání žalobce ze služebního místa je věcí správní úvahy (srov. str. X odůvodnění prvního odvolacího rozhodnutí), tedy že tento výběr spolu s jeho důvody neplyne ze schválené změny systemizace. V napadeném rozhodnutí však žalovaný svoji argumentaci zásadním způsobem změnil, když uvedl, že diskrece služebního funkcionáře je po schválení změny systemizace již vyloučena, neboť pokud změnou systemizace bylo zrušeno stanovené služební místo, jsou dány podmínky pro odvolání dotčeného příslušníka z tohoto služebního místa podle § 25 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru, a prvostupňovým rozhodnutím tak byl pouze dokončen proces zrušení služebního místa žalobce. Tuto pasáž nadto žalovaný zvýraznil tučným písmem (srov. str. X odůvodnění napadeného rozhodnutí). V jiné části odůvodnění napadeného rozhodnutí se však žalovaný poněkud překvapivě ani tohoto názoru důsledně nedržel, když v rozporu s dříve uvedeným zkonstatoval, že určení služebního místa, které bude zrušeno, je výlučnou pravomocí příslušného služebního funkcionáře KŘPSK, který tuto svoji úvahu musí v rozhodnutí o odvolání ze služebního místa náležitě odůvodnit (srov. str. X napadeného rozhodnutí). Ve vyjádření k žalobě pak žalovaný zaujal názor, že s ohledem na schválenou změnu systemizace služebních míst musel být žalobce ze zrušeného služebního místa s účinností od 1. 10. 2017 odvolán a v souladu se zákonem o služebním poměru ustanoven na jiné služební místo.
45. Ze shora citovaného § 25 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru je jako podmínka odvolání z dosavadního služebního místa příslušníka stanovena okolnost, že jeho dosavadní služební místo bylo v důsledku organizační změny zrušeno. Ze znění tohoto ustanovení tedy nelze dospět ke kategorickému závěru, že v organizační změně musí být přímo identifikováno nezaměnitelnými znaky služební místo, které má být zrušeno. Soud

připouští, že je možný i takový postup, že v organizační změně je zrušené služební místo identifikováno určitými obecnými charakteristikami a teprve následně dojde k jeho výběru příslušným služebním funkcionářem, který důvody tohoto výběru uvede do odůvodnění odvolání ze služebního místa příslušníka. Oba postupy liší se toliko okamžikem, ve kterém dojde k jednoznačné identifikaci konkrétního služebního místa, které bude zrušeno, však musí být vnitřně konzistentní a vzájemně logicky provázané. Dle názoru soudu je takto možné postupovat i z toho důvodu, že ať již je použit první či druhý postup, rozsah a věcný obsah soudního přezkumu finálního rozhodnutí je v obou případech shodný a nevede k žádným nedůvodným rozdílům.

46. V nyní souzené věci však takto konzistentně a logicky provázaně postupováno nebylo, když nelze pro účely soudního přezkumu uzavřít, že ke zrušení služebního místa žalobce došlo nepochybně již schválenou změnou systemizace. Podle soudu totiž nepostačuje uvedení nezaměnitelného identifikačního údaje služebního místa žalobce toliko v návrhu. Identifikace konkrétního služebního místa musí plynout z dokumentu, který nepochybně příslušný služební funkcionář schválil. V návaznosti na tento závěr soudu pak nelze akceptovat závěr žalovaného o vyloučení správního uvážení, při kterém žalovaný vycházel z předpokladu, který však nemá oporu ve správním spise, že služební místo žalobce bylo zrušeno již schválenou změnou systemizace. Ze správního spisu není totiž zřejmé, zda změnou systemizace došlo ke zrušení jednoho ze tří služebních míst bez bližší identifikace, nebo zda bylo již změnou systemizace zrušeno právě služební místo žalobce. K tomu pak přistupuje vnitřní rozpornost shora popsaná soudem v bodu 44 odůvodnění a z ní plynoucí nesrozumitelnost rozhodnutí ohledně úvah, jimiž se žalovaný řídil. Je tedy dán důvod pro zrušení rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti napadeného rozhodnutí.
47. Soud se dále vypořádá s těmi žalobními body, u nichž tomu nebrání výše zjištěná vada řízení, k níž byl soud povinen přihlídnout z úřední povinnosti. Soud především konstatuje, že zjištěná vada řízení nebrání tomu, aby žalovaný po právní moci tohoto rozsudku ve věci dále vedl se žalobcem řízení a ve věci znovu rozhodl. Námitka žalobce, že správní řízení o jeho odvolání ze služebního místa mělo být již dříve zastaveno, není důvodná. Výběr služebního místa při organizačních změnách je jak v pracovněprávních vztazích, tak ve vztazích služebních zásadně věcí zaměstnavatele, příslušného služebního funkcionáře či představeného za předpokladu, že důvody organizační změny a způsob výběru pracovního či služebního místa jsou zákonné. Tak tomu je i v nyní souzené věci. Mezi stranami není sporu o tom, že služební místo žalobce vykazuje obecné znaky služebního místa, které bylo schválenou změnou systemizace dotčeno. Žalobce však zpochybňuje, že to nemělo být jeho služební místo, ale služební místo jiného příslušníka, které mělo být zrušeno. I kdyby ke zrušení služebního místa žalobce nedošlo již samotnou změnou systemizace, nebránila (a ani do budoucna nebrání) tato okolnost správním orgánům vést se žalobcem řízení o odvolání ze služebního místa. Důvodem pro zastavení řízení nebyly ani vady řízení, které shledal žalovaný a pro které prvním odvolacím rozhodnutím zrušil první prvostupňové rozhodnutí o odvolání žalobce ze služebního místa. Důvody tohoto postupu žalovaný objasnil, jsou v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, na niž žalovaný odkázal (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2015, č. j. 8 As 83/2014-43). Soud proto neshledává žádný důvod, pro který by správní řízení se žalobcem ve věcech služebního poměru mělo být zastaveno. Není tak důvodná námitka, podle které mělo být řízení vedené se žalobcem zastaveno již v rámci prvního odvolacího řízení a z něj vzešlého odvolacího rozhodnutí.

48. Nedůvodná je i námitka, že správní řízení o odvolání ze služebního místa pokračovalo poté, co byl již žalobce fakticky převeden na jiné služební místo. Jde o důsledek skutečnosti, že odvolání proti rozhodnutí v této věci nemělo podle § 190 odst. 4 zákona o služebním poměru odkladný účinek, o čemž byl žalobce poučen. I v tomto okamžiku tedy stále trvají účinky nastolené prvním prvostupňovým rozhodnutím ze dne 26. 9. 2017, které bylo předběžně vykonatelné a podle kterého byl žalobce odvolán ze služebního místa k 30. 9. 2017. Na tomto důsledku nic nezměnilo ani následné zrušení tohoto rozhodnutí v prvním odvolacím řízení, neboť ve věci bylo znovu rozhodnuto druhým prvostupňovým rozhodnutím, potvrzeným napadeným rozhodnutím, a toto rozhodnutí je až do právní moci tohoto rozsudku pravomocné. Na jeho předběžné vykonatelnosti proto nic nezmění ani tento rozsudek, po jehož právní moci bude žalovaný pokračovat v řízení.
49. Soud se na rozdíl od žalobce nedomnívá, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí neměl zabývat právní úpravou systemizace, jednak proto, že i sám žalobce předmětnou systemizaci zpochybňoval a žalovaný se jí tudíž zabývat musel, a jednak z důvodů jejího právního významu pro další postup v řízení o odvolání ze služebního místa, které soud shora podrobně popsal. Ve světle náhledu na obsah schválené změny systemizace však soud dává žalobci za pravdu ohledně té žalobní námitky, v níž nesouhlasí se závěrem žalovaného o vyloučení diskrece služebního funkcionáře ohledně služebního místa, které bude zrušeno, pokud jej systemizace závazně neurčila, k čemuž se již soud výše vyjádřil. Pokud žalobce brojí proti tomu, že žalovaný uvedl další důvody, které mohly vést k odvolání ze služebního místa právě žalobce, resp. že vycházel z úředního záznamu sepsaného v. ŠPS, pak tento úřední záznam je součástí správního spisu. Žalobce měl možnost se s ním seznámit, a tudíž z něj žalovaný mohl vycházet. Prvostupňové rozhodnutí a odvolací rozhodnutí totiž tvoří jeden celek. Pokud tedy mají úvahy žalovaného oporu ve správním spisu, nelze za nezákonný či nesprávný podkládat postup, kterým žalovaný dále a podrobněji rozvedl úvahy správního orgánu I. stupně tak, že sehranou dvojicí i. n. F. H. a n. M. P., doplněnou m. k. S., nebylo účelné ze strany vedení ŠPS násilně měnit a rozdělovat. I při organizačních změnách, nejsou-li jednoznačně předurčeny schválenou systemizací, totiž služební funkcionář musí nějakým způsobem služební místo, které bude zrušeno, vybrat. Do této jeho úvahy zásadně soudu nepřísluší zasahovat, pokud se tak děje v zákonných mezích. Na popsané úvaze žalovaného soud nic *a priori* nezákonného neshledává.
50. Totéž však neplatí o té části úvahy žalovaného, v níž dodal, že n. s. p. žalobcem *zcela řádně* mohlo nepřímou ovlivnit výběr služebního místa ke zrušení ze strany v. ŠPS. Tato okolnost je mezi stranami sporná, když žalobce uvádí, že k. ř. s ním vedené bylo zastaveno. Správní spis neposkytuje žádnou oporu pro ověření dalších podrobností k této skutkové okolnosti. Z předmětného úředního záznamu však plyne, že v. ŠPS výslovně odmítá souvislost dříve vedeného k. ř. se žalobcem s později prováděnou změnou systemizace. Závěr žalovaného, který může být v této části pro žalobce překvapivý, tak jednak není v souladu se závěry správního orgánu I. stupně, ale především nemá oporu ve správním spisu. Aby žalovaný mohl takovou úvahu učinit, musel by správní spis obsahovat relevantní informace, kterými by byla podepřena. Tuto úvahu současně nelze považovat za nevýznamnou, neboť jí žalovaný doplňuje důvody, pro které bylo či mohlo být vybráno ke zrušení právě služební místo žalobce. Při absenci relevantních informací nezbyvá soudu než přitakat žalobci a uzavřít, že i v této části skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisu a je proto dán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí i podle §76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Současně však soud pokládá za potřebné

dodat, že pro zdůvodnění organizační změny je zcela dostačující to, co uvedla v. ŠPS v úředním záznamu, v němž současně jakoukoli souvislost s blíže nespecifikovaným k. ř. vyloučila.

51. Soud nemohl přisvědčit námitce žalobce zpochybňující možnost analogické aplikace zákoníku práce na rozhodnutí o odvolání ze služebního místa, neboť k analogické aplikaci žádného ustanovení pracovněprávních předpisů v souzené věci nedošlo. Pokud jimi žalovaný argumentoval, dělo se tak v rovině porovnání se situací zaměstnanců, jejichž pracovní poměr se řídí pracovněprávními předpisy a za účelem co nejsrozumitelnějšího objasnění žalobci, že i u zaměstnanců v pracovním poměru zaměstnavatel může rozhodnout o organizační změně, a žalovaný tak jen zmínil postup, jakým se zaměstnanec stává nadbytečným. Pokud jde o žalobní námitku, že odůvodnění zrušení žalobcova služebního místa bylo zpracováno nikoli před vydáním prvostupňového rozhodnutí, ale až v průběhu řízení odvolacího, pak soud znovu opakuje, že obě rozhodnutí tvoří jeden celek a pokud úvahy odvolacího orgánu mají oporu v obsahu správního spisu, nelze takový postup pokládat za *a priori* vadný.
52. Posouzení důvodnosti dalších žalobních námitek směřujících ke zpochybnění proběhlé změny systemizace, či zda to mělo být místo žalobce, které mělo být zrušeno, a námitky vztahující se k průběhu dříve vedeného k. ř., shledal soud s ohledem na výše uvedenou procesní situaci předčasným.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

53. Na základě shora uvedené argumentace soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti napadeného rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve správním spisu [§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.]. Současně soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Při novém projednání věci je žalovaný vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Žalobce měl ve věci úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Soud tedy výrokem pod bodem II přiznal žalobci náhradu nákladů řízení účelně vynaložených na uplatnění práv u soudu. Ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč a nákladech souvisejících se zastoupením žalobce advokátem. Tyto náklady jsou tvořeny odměnou za zastupování za tři úkony právní služby (za převzetí věci, sepsání žaloby a podání repliky), u nichž sazba odměny činí dle advokátního tarifu 3 100 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Náklady zastoupení dále tvoří náhrada hotových výdajů za tři úkony právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), vše zvýšeno o částku 2 142 Kč odpovídající 21 % DPH z předchozích částek. Celková výše nákladů, které žalobci v tomto soudním řízení vznikly, činí 15 342 Kč (13 200 Kč + 2 142 Kč). Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši 15 342 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s.) k rukám zástupce žalobce JUDr. Josefa Kopřivy (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha, 17. prosince 2019

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu